

opusdei.org

Uroczystość Jezusa Chrystusa Króla Wszechświata

W tę niedzielę - ostatnią
niedzielę roku liturgicznego -
Kościół obchodzi uroczystość
Jezusa Chrystusa, Króla
Wszechświata.

24-11-2024

**Uroczystość Jezusa Chrystusa,
Króla Wszechświata** została
ustanowiona w liturgii Kościoła
katolickiego przez papieża Piusa XI
11 grudnia 1925 roku.

Obchodzimy je na zakończenie roku liturgicznego, aby podkreślić, że w Jezusie Chrystusie znajduje się początek i chwalebny koniec wszystkiego, co rodzaj ludzki w porządku nadprzyrodzonym i przyrodzonym posiada i czego się spodziewa.

Przed swoją śmiercią Jezus zwraca się tymi słowami do Piłata:

«Królestwo moje nie jest z tego świata. Gdyby królestwo moje było z tego świata, słudzy moi biliby się, abym nie został wydany Żydom.

Teraz zaś królestwo moje nie jest stąd». Piłat zatem powiedział do Niego: «A więc jesteś królem?»

Odpowiedział Jezus: «Tak, jestem królem. Ja się na to narodziłem i na to przyszedłem na świat, aby dać świadectwo prawdzie. Każdy, kto jest z prawdy, słucha mojego głosu» (*J 18, 36-37*).

Jezus jest Królem i gorąco pragnie królować w naszych sercach dzieci Bożych. Nie wyobrażajmy sobie jednak tego królowania na sposób ludzki. Chrystus nie dominuje ani nie chce się narzucać, ponieważ nie przyszedł, aby Mu służyono, lecz aby służyć. Jego królestwo - to pokój, radość, sprawiedliwość. Chrystus, nasz Król, nie oczekuje od nas pustych słów, lecz czynów, ponieważ nie każdy, który Mi mówi: "Panie, Panie", wejdzie do królestwa niebieskiego, lecz ten, kto spełnia wolę mojego Ojca, który jest w niebie (Mt 7,21). (To Chrystus przechodzi, 93)

“A więc jesteś królem”... - Tak, Chrystus jest Królem, który nie tylko udziela ci audiencji wtedy, kiedy tego pragniesz, lecz w szaleństwie miłości nawet porzuca - wiesz, co mam na myśli - wspaniałą pałac Niebios, do którego ty jeszcze nie możesz wejść, i oczekuje na ciebie w Tabernakulum.

- Czyż nie wydaje ci się absurdem fakt, że nie dążysz, aby udawać się tam w pośpiechu i częściej, by z Nim rozmawiać? (*Kuźnia, 1004*)

Gdzie jest Król? Czy nie jest tak, że Jezus pragnie przede wszystkim królować w sercu, w twoim sercu? Dlatego staje się Dzieckiem, bo któż nie kocha małego dziecka? Gdzie jest Król? Gdzie jest Chrystus, którego Duch Święty stara się ukształtować w naszych duszach? Nie może być w pysze, która oddziela nas od Boga; nie może być w braku miłości, która nas izoluje od innych. Tam nie może być Chrystus; tam człowiek zostaje sam. (*To Chrystus przechodzi, 31*)

A jak ty pozwalasz Mi w sobie królować?

Chrystus powinien królować przede wszystkim w naszej duszy. Co byśmy odpowiedzieli, gdyby nas zapytał: "A jak ty pozwalasz Mi w sobie królować?". Ja bym Mu

odpowiedział, że aby mógł we mnie królować, potrzebuję obfitości Jego łaski; tylko w ten sposób każde uderzenie mojego serca, każdy mój oddech, najłżejsze spojrzenie, najzwyklejsze słowo, najzwyczajniejsze odczucie przemienią się w hosanna dla mojego Króla, Chrystusa. (To Chrystus przechodzi, 181)

Jedni sprowadzają religię do mnóstwa zakazów albo zadowolają się katolicyzmem połowicznym. Inni chcą odwrócić Pana Boga twarzą do ściany albo umieścić Go w kąciку duszy. Wobec nich powinniśmy twierdzić naszymi słowami i naszymi czynami, że pragniemy uczynić Chrystusa autentycznym królem wszystkich serc..., również królem ich serc. (*Bruzda, 608*)

Jeśli pozwolimy, aby Chrystus królował w naszej duszy, nie będziemy podporządkowywać sobie

innych, lecz będziemy sługami wszystkich ludzi. Służba - jakże lubię to słowo! Służyć mojemu Królowi, a dla Niego wszystkim tym, którzy zostali odkupieni Jego krwią.

Gdybyśmy my, chrześcijanie, umieli służyć! Powierzmy Panu naszą decyzję, by nauczyć się pełnienia tego zadania służby, bo tylko służąc, będziemy mogli poznać i ukochać Chrystusa, a także ukazywać Go innym i sprawić, by bardziej Go kochali. (*To Chrystus przechodzi*, 182)

Do tego zostaliśmy powołani my, chrześcijanie, to jest nasze zadanie apostołskie i pragnienie, które powinno pochłaniać nasze dusze: doprowadzić do tego, żeby królestwo Chrystusa stało się rzeczywistością, żeby nie było już nienawiści ani okrucieństwa, żebyśmy nieśli światu pełen mocy i pokoju balsam miłości. Prośmy dziś naszego Króla, aby uczynił nas pokornymi i gorliwymi współpracownikami w Bożym

zamiarze jednoczenia tego, co
rozbite, ratowania tego, co utraczone,
porządkowania tego, w co człowiek
wprowadził nieporządek,
prowadzenia do celu zbłąkanych,
odbudowywania harmonii całego
stworzenia. (*To Chrystus przechodzi,*
183)

Obchodzimy dziś uroczystość
Chrystusa Króla. I nie przekroczę
swoich kompetencji kapłana,
mówiąc, że jeśli ktoś pojmowałby
królestwo Chrystusa jako program
polityczny, nie zgłębił
nadprzyrodzonego celu wiary i byłby
o krok od obarczenia sumień
ciężarami, które nie pochodzą od
Jezusa, ponieważ Jego jarzmo jest
słodkie, a brzemie lekkie. Miłujmy
naprawdę wszystkich ludzi; miłujmy
nade wszystko Chrystusa, a wtedy
nie będziemy mieli innego wyjścia,
jak tylko miłować uprawnioną
wolność innych w spokojnym i

rozumnym współżyciu. (*To Chrystus przechodzi*, 184)

Udostępniamy fragmenty rozważań
Prałata Opus Dei z okazji
Uroczystości Chrystusa Króla (2017).

.....

pdf | dokument generowany
automatycznie z <https://opusdei.org/pl-pl/article/uroczystosc-jezusa-chrystusa-krola-wszechswiata/> (27-03-2025)